

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Lögnens Fader

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 513. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_536-txt-shoot-idm103/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den Nordiske Kirke-Tidende

et Aage-
for Kirken

Skrift
og Skolen.

Nr. 31. Tiende Søndag efter Trinitatis 1834.

Udgivet og forlagt af Mag. Jac. Chr. Lindberg. Trykt hos Fabricius & Cragngael.

Man trykkes. I Kjøbenhavn Postkædet den 2 August 1834. Trykken.

Om Kjønnens Sæder.

Den Erindring der for Ophibet først blandt os om "Djævels-Forsættelsen," har vist sig en meget latterlig Side at betragtes fra, thi da Man saa bygge Sider er omgaaet ved "Djævelen" at forføde Kjønnens Sæder, og Ophibet-Mans den til alt Dødt, synes det indlysende, at:

"Hos ei den Børste vil forluge,
Hvem har den Dødt Leo at plage,"

men vi tør dog være villige nok til at indkomme, at hvem der selv føler sig fremtidig findet mod Troen paa Christi Skaldom eller mod Ligt eller Mægt i Høvede-Treen, er nødt til at sige Tors sagelsen ved en Villighed, hvor det fremsætted, at "Kjønnens Sæder" og "Troens Færd" er Een og den samme. Naar derfor blot Hætroedegene vilde være ligesaa vilige og indvæmme, det var Erindring at forlange, vi for at sige

den, skulle forvalde vor Daab's-Pagt, hvor-paa vi grunde vor Saligheds-Haab, da maatte vi ikke misunde dem Tilbed til at indføre blandt sig en ny Daab's-Pagt, som, vel at mærke, allerede er alle Dødt, som Hr. Stifts-Præst Clausen og Andre i Lebet af et halvt Aarhundrede har døbt og confirmeret, med mindre de siden har tilegnet sig den gamle Pagt. Da nu Hr. Præst Clausen udenfor sit et Een af Dødt, saa kæmper han jo for "sin Daab's-Pagt" ligesom vi for "vores," og naar vi tidligere havde betraglet Sagen fra denne Syns-Punkt og, som det sig bør i saa vigtige Ting, omtentlig taget Bladet fra Vanden, da kunde endel usædvanlig og hedejuld Liv være undgaaet. Hvor gjerne vi nemlig end maatte ønske at kunne overbevise Hr. Præst Clausen om, at den egenlystige fremsættede Daab's-Pagt, han kæmper for, heftelig er, er aldeles usædvanlig og berettiger ikke til Deeltagelse i de Christnes levende Haab, saa maatte

